

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. december 20.(*)

„Elzeter döntéshozatal – Adózás – Közös hozzáadottértékadó (héta) rendszer – 2006/112/EK irányelv – A 135. cikk (1) bekezdésének a) pontja – Adómentességek – Az uniós jog megsértésével beszedett adók – Valamely adótűfizetés visszatérítésének akadályai – Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése – Az egyenértékűség, a tényleges érvényesülés és a lojális együttműködés elve – Magánszemélyek számára biztosított jogok – Az adótartozás elévülési idejének lejártja – A Bíróság valamely ítéletének hatálya – A jogbiztonság elve”

A C-500/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzeter döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2016. szeptember 16-án érkezett, 2016. május 19-i határozatával terjesztett el

a **Caterpillar Financial Services sp. z o.o.**

által indított,

a **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešić tanácselnök, A. Rosas, C. Toader (előadó), A. Prechal és E. Jarašićnas bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: K. Malacek,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. október 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Caterpillar Financial Services sp. z o.o. képviseletében M. Szafarowska radca prawny és M. Sobońska adwokat,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna és A. Kramarczyk-Szaadzińska, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében K. Herrmann, M. Owsiany-Hornung és R. Lyal, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttmködés elvének, valamint az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Caterpillar Financial Services sp. z o.o. (a továbbiakban: Caterpillar) és a Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (a varsói adóhivatal igazgatója, Lengyelország; a továbbiakban: igazgató) között, az utóbbi által a Caterpillar uniós jognak nem megfelelő adóztatásból eredő hozzáadottértékadó (a továbbiakban: héa) érintő túlfizetés visszatérítése iránti kérelmének elutasítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették el.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) „Adómentesség” címet viselő IX. címe alatt az „Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség” című 3. fejezetében szereplő 135. cikke (1) bekezdésének a) pontja elírja:

„A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és képviselői szolgáltatásokat”.

A lengyel jog

4 Az 1997. augusztus 29-i ustawa ordynacja podatkowa (az adózás rendjéről szóló törvény) (Dz. U. de 1997, 137. sz., 926. rovat; a továbbiakban: az adózás rendjéről szóló törvény) alapügy tényállására alkalmazandó változata a 70. cikkében elírja:

„1. §: Az adótartozások azon naptári év végétől számított öt év elteltével évülnek el, amelyben az adó megfizetésére meghatározott határidő lejárt.

[...]

6. § Az adótartozás elévülési ideje nem kezdődik meg – ha pedig már megkezdődött, nyugszik – az alábbi események bekövetkeztekor:

[...]

2) keresetindítás a közigazgatási bíróság előtt az ilyen tartozásra vonatkozó határozattal szemben;

[...]”

5 Az adózás rendjéről szóló törvény 72. cikke 1. §-ának a szövege a következő:

„Túlfizetésnek minősülnek az alábbi összegek:

1) az adótúlfizetés vagy a jogalap nélkül megfizetett adó;

[...]"

6 E törvény 74. cikkének 1. pontja következ?képpen rendelkezik:

„Amennyiben a Trybuna? Konstytucyjny (alkotmánybíróság, Lengyelország) vagy az Európai Unió Bírósága határozatának következtében kerül sor túlfizetésre, és az adóalany, amelynek adótartozása a 21. cikk 1. §-ának 1. pontjában [...] el?írt módon keletkezik, a 73. cikk 2. §-ában említett adóbevallást vagy más olyan adóbevallást nyújtott be, amelyb?l az adótartozás összege megállapítható, ezen adóalany a túlfizetés összegét az annak visszatérítése iránti kérelemben jelöli meg, és egyidej?leg helyesbített adóbevallást nyújt be.”

7 Az említett törvény 75. cikkének 1. §-a el?írja:

„Amennyiben az adóalany vitatja a fizet? fél által tett hozzájárulás vagy a kivetett adó megalapozottságát, kérelmet nyújthat be túlfizetés megállapítása iránt.”

8 Ugyanezen törvény 77. cikkének 1. §-a értelmében:

„A túlfizetést a következ? határid?n belül kell visszatéríteni:

[...]

2. a túlfizetést megállapító vagy a túlfizetés összegét meghatározó határozat keltét?l számított 30 nap;

[...]

4. a 74. cikkben említett kérelem benyújtásától számított 30 nap;

[...]"

9 Az adózás rendjér?l szóló törvény 79. cikkének 2. §-a el?írta:

„A túlfizetés megállapítása iránti kérelem benyújtásához való jog az adótartozás elévülési idejének lejártát követ?en sz?nik meg, kivéve ha adótörvények az adó visszatérítésére vonatkozóan más eljárást írnak el?.”

10 E törvény 80. cikkének 1. §-a a következ?képpen rendelkezik:

„Az adótúlfizetés visszatérítéséhez való jog azon naptári év végét?l számított öt év elteltével évül el, amelyben az annak visszatérítésére meghatározott határid? lejárt.”

11 Az említett törvény 81. cikkének 1. §-a kimondja:

„Eltér? rendelkezések hiányában az adóalanyok, a fizet? felek és a beszed?k helyesbíthetik a korábban benyújtott bevallást.”

12 Ugyanezen törvény 240. cikke 1. §-ának 1. pontja el?írja:

„A joger?s határozat meghozatalát követ?en a következ? feltételek teljesülése esetén indítható meg újból az eljárás:

[...]

11. az Európai Unió Bíróságának valamely ítélete befolyásolja a hozott határozat tartalmát.”

13 Az adózás rendjéről szóló, 2016. január 1-én hatályba lépett módosított törvény 79. §-ának (2) bekezdése elírja:

„A túlfizetés megállapítása iránti kérelem és a túlfizetés visszatérítése iránti kérelem benyújtásához való jog az adótartozás elévülési idejének lejártát követően szűnik meg, kivéve ha adótörvények az adó visszatérítésére vonatkozóan más eljárást írnak el.”

Az alapeljárás és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés

14 A Caterpillar – lengyel jog alá tartozó társaság – a lízingbe adóként végzett gazdasági tevékenysége keretében lízingszerződéseket köt, és felkínálja azt a lehetőséget a lízingbe vevőknek, hogy a lízingbe vett vagyontárgyra vonatkozó biztosítást nyújt számukra.

15 Miután a lízingbe vevők bejelentik arra vonatkozó szándékukat, hogy élni kívánnak e lehetőséggel, a Caterpillar biztosítási szerződést köt egy biztosítási vállalkozással, és viseli a szerződések megkötésével járó költségeket, majd azokat azonban felár – a biztosítási díj költsége – nélkül kiszámlázza a lízingbe vevők részére. A Caterpillar a lízingbe vevők részére kiállított számlákon a díjakat héamentesen tüntette fel.

16 A Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) 2010. november 8-ai ítéletét követően, amelyben megállapította, hogy a lízingszolgáltatásokat nyújtó gazdasági szereplőnek az e szolgáltatásra vonatkozó adóalaphoz hozzá kell számítania a lízingbe vett vagyontárgy biztosításának költségeit, és a Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej (az adóellenőrzési hivatal igazgatója, Lengyelország) tájékoztatását követően, amely közölte a Caterpillarral a 2005. decembere és 2006. decembere közötti időszakot érintő adóellenőrzési eljárás közelgő megindítására vonatkozó szándékot, a Caterpillar kamatokkal számított adóhátralékokra vonatkozó összegeket tartalmazó, helyesbített számlákat nyújtott be, és 2010. december 30-án megfizette a vonatkozó biztosítási díjakat terhelő héát.

17 Miután a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) elzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz a lengyel adóhatóság által a lízingbe vett vagyontárgyra vonatkozó biztosítás nyújtására irányuló ügylet hía alól történő mentesítésének elutasítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében, a 2013. január 17-ii BG Leasing ítélet (C-224/11, EU:C:2013:15) kihirdetését követően a Caterpillar 2013. március 11-én kérte a Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawietől (a varsói Mazovie körzet II. sz. adóhivatalának igazgatója, Lengyelország) a 2005. december és 2011. december közötti időszakra vonatkozó héatúlfizetés visszatérítését.

18 A varsói Mazovie körzet II. sz. adóhivatalának igazgatója a 2013. április 11-ii határozatával az adózás rendjéről szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában elírt elévülési idő elteltére való hivatkozással megtagadta a 2005. decembere és 2007. novembere közötti időszak különböző hónapjaira vonatkozó héatúlfizetés visszatérítésére irányuló eljárás megindítását. Ezzel szemben visszatérítette a 2007. decembere és a 2011. decembere közötti időszakra vonatkozó héatúlfizetést.

19 Az adóhivatal igazgatója a varsói Mazovie körzet II. sz. adóhivatalának igazgatója határozatával szemben benyújtott panaszt elbírálvá helyben hagyta az utóbbi határozatát. Határozatának indokolásában az adóhivatal igazgatója megállapította, hogy a Caterpillar héatúlfizetés visszatérítésére irányuló kérelmében foglalt időszakokra vonatkozó héatartozás

elévülési ideje (a kérelemben foglalt 2005. december és 2006. február hónap vonatkozásában) 2011. december 31-én, illetve (a kérelemben foglalt, 2007. január és 2007. november hónap vonatkozásában) 2012. december 31-én lejárt.

20 Az utóbbi határozattal szemben a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) elött benyújtott keresetlevélben a Caterpillar lényegében az adózás rendjéről szóló törvény 74. cikkének, a lengyel alkotmány 9. cikkének és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének téves értelmezésére hivatkozott.

21 2014. szeptember 10-én ítéletében e bíróság megsemmisítette az adóhivatal igazgatójának határozatát, azzal az indokkal, hogy az adóhatóságnak nem az eljárás megindításának megtagadására, hanem a héatűlfizetés visszatérítésének elutasítására vonatkozó határozatot kellett volna hoznia. A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság) úgy ítélte meg, hogy a Caterpillar nem megalapozottan kérte a héatűlfizetés visszatérítését az adózás rendjéről szóló törvény 74. cikke alapján az e törvény 70. cikkének 1. §-ában előírt, az adótartozásra vonatkozó ötéves elévülési idő lejártát követően. E bíróság megállapította továbbá, hogy ezen elévülési idő nem volt ellentétes az uniós jog tényleges érvényesülésének elvével.

22 Mind a Caterpillar, mind pedig az adóhivatal igazgatója fellebbezett ezen ítélettel szemben a fellebbviteli bíróság, a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt.

23 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint az adózás rendjéről szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában a jogalap nélkül megfizetett héa visszatérítésére előírt ötéves elévülési idő szabály szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel nem tekinthető ellentétesnek a tényleges érvényesülés elvével.

24 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság szerint a lengyel jog nem írja elő az adót az állami szervezetben bízva megfizetendő jogalany számára az adóhatóságok által az uniós jog megsértésével beszedett ezen adó visszatérítését lehetővé tevő jogalapot az ilyen visszatérítés iránti kérelem benyújtására előírt elévülési idő lejártát követően.

25 E körülmények között a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A Bíróság 2013. január 17-én BG Leasing ítéletében [(C-224/11, EU:C:2013:15)] a héa területére vonatkozóan kifejtett értelmezés figyelembevételével ellentétesek-e a tényleges érvényesülésnek, a lojális együttműködésnek és az egyenértékűségnek az [EUSZ] 4. cikkének (3) bekezdésében rögzített elvével vagy az uniós jog bármely más releváns elvével az olyan nemzeti jogszabályok vagy az olyan nemzeti gyakorlat, amelyek nem teszik lehetővé a fizetendő héának az uniós jog megsértésével történő beszedése következtében keletkezett túlfizetés visszatérítését akkor, ha a nemzeti hatóságok magatartása miatt a jogalany csak az adótartozás elévülési idejének eltelté után érvényesíthette jogait?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

26 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett egyenértékűség és tényleges érvényesülés elvét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, mint amelyről az alapügyben szó van, amely lehetővé teszi a héatűlfizetés visszatérítése iránti kérelem elutasítását, ha e kérelmet az adóalany az ötéves elévülési idő lejártát követően nyújtja be, jóllehet a Bíróság akként ítélte meg az említett határidő lejártát követően, hogy az említett visszatérítés iránti

kérelem tárgyát képező héafizetés jogalap nélkül történt.

27 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy ezen kérdést azon körülmények alapján terjesztették elő, mint amelyekről az alapügyben szó van, amikor is valamely adóalany úgy érvel, hogy a túlfizetésre csak a kérdést előterjesztő bíróság által – a Bíróság 2013. január 17-ii BG Leasing ítéletét (C-224/11, EU:C:2013:15) megelőzően – kidolgozott ítélkezési gyakorlatra és az illetékes adóhatóság által lefolytatandó közelgő ellenőrzésre tekintettel került sor.

28 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok – többek között az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett lojális együttműködés elve alapján – kötelesek biztosítani a saját területük vonatkozásában az uniós jog alkalmazását és tiszteletben tartását, illetve hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének második albekezdése értelmében a tagállamok a Szerződésekből, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 14-ii The Trustees of the BT Pension Scheme ítélet, C-628/15, EU:C:2017:687, 47. pont).

29 A Bíróság a 2013. január 17-ii BG Leasing ítéletében (C-224/11, EU:C:2013:15) a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját értelmezve megállapította, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy különös körülményeire tekintettel a lízingbe vett vagyontárgyra vonatkozó biztosítás nyújtására irányuló szolgáltatás és a magára a lízingre vonatkozó szolgáltatás közötti kapcsolat olyan szorosnak tekinthető-e, hogy azokat egyetlen, egységes szolgáltatást alkotónak, vagy ellenkezőleg, független szolgáltatásoknak kell tekinteni. Abban az esetben, ha a szolgáltatások külön szolgáltatásoknak tekintendők, a Bíróság a héairányelv 28. cikkét és 135. cikke (1) bekezdésének a) pontját értelmezve azt állapította meg, hogy amennyiben valamely lízingbe adó maga biztosítja a lízingbe vett vagyontárgyat, majd a biztosítás pontos költségét kiszámlázza a lízingbe vevőnek, az ilyen ügylet, az olyan körülmények között, mint amelyek az említett ügyben szerepelnek, héamentes ügylet.

30 A jelen esetben, amint az a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, a Bíróság ezen ítéletének kihirdetését követően a lengyel adóhatóság megtagadta, hogy a 2005. decembere és 2007. novembere közötti időszakra vonatkozó héatúlfizetés visszatérítésére irányuló eljárást indítson, mivel az adózás rendjéről szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában előírt ötéves elévülési idő lejárt. Bár az alapeljárás felperese vitatja ezen elévülési időnek a héatúlfizetés visszatérítése iránti kérelmekre történő alkalmazását, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az adózás rendjéről szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában említett határidő a kérdést előterjesztő bíróság értékelése szerint a törvény 79. cikkének 2. §-ával összefüggésben értelmezendő, és ennél fogva alkalmazandó az említett visszatérítés iránti kérelmekre.

31 Ami először is az előzetes döntéshozatali kérdésben hozott ítélet hatásait illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az értelmezés, amelyet a Bíróság valamely uniós jogszabály kapcsán fejt ki az EUMSZ 267. cikkben ráruházott hatáskör gyakorlása során, magyarázza és pontosítja a szabály jelentőségét és terjedelmét, amely szerint azt hatálybalépésének időpontjától értelmezni és alkalmazni kell, illetőleg értelmezni és alkalmazni kellett volna. Ebből következően az így értelmezett szabályt alkalmazni kell az értelmezés iránti kérelemről határozó ítélet előtti keletkezett és létrejött jogviszonyokra is, ha egyébként teljesülnek azon feltételek, amelyek lehetővé teszik az említett szabály alkalmazására vonatkozó pernek a hatáskörrel rendelkező bíróságok előtti megindítását (2015. április 14-ii Manea ítélet, C-76/14, EU:C:2015:216, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ugyanis a Bíróság csakis kivételes esetben, a jogbiztonság uniós jogrendhez tartozó elvének alkalmazásánál folyamodhat ahhoz, hogy korlátozza lehetőségét egy olyan rendelkezésre

történ? hivatkozásra, amelyet értelmezett (2015. április 14?i Manea ítélet, C?76/14, EU:C:2015:216, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem korlátozta a 2013. január 17?i BG? Leasing ítélet (C?224/11, EU:C:2013:15) id?beli hatályát.

34 Ebb?l következik, hogy a Bíróság által az említett ítéletben értelmezett rendelkezéseket f?szabály szerint a hatálybalépésük óta ezen értelmezés szerint kell értelmezni és alkalmazni.

35 Kit?nik másodszor az állandó ítélkezési gyakorlatból, hogy a valamely tagállamban az uniós jog szabályainak megsértésével kivetett adók visszatérítéséhez való jog a Bíróság által értelmezett uniós rendelkezések által a jogalanyok számára biztosított jogból ered, és azt kiegészíti. A tagállam tehát f?szabály szerint köteles az uniós jog szabályainak megsértésével kivetett adók visszatérítésére (2011. szeptember 6?i Lady & Kid és társai ítélet, C?398/09, EU:C:2011:540, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Mindazonáltal a Bíróság megállapította több alkalommal is, hogy a jogalap nélkül megfizetett adók visszatérítését a különböz? tagállamok eltér? módon oldják meg, még ugyanazon az államon belül is, a szóban forgó különböz? adók és díjak szerint. Bizonyos esetekben az ilyen jogviták vagy igények a törvény szerinti formai és id?beli feltételeknek vannak alávetve, melyek az adóhatóság felé irányuló kérelmekre éppúgy vonatkoznak, mint a bírósági keresetekre. Más esetekben a kötelezettség hiányában befizetett adók visszatérítése iránti igényeket a rendes bíróságoknál kell érvényesíteni, a jogalap nélkül megfizetett összeg visszatérítése iránti kereset formájában, melyek benyújtására nyitva álló határid? mértéke változó hosszúságú, bizonyos esetekben megegyezik az általános elévülési határid?vel (2004. június 17?i Recheio – Cash & Carry ítélet, C?30/02, EU:C:2004:373, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Így az uniós joggal ellentétesen kivetett adók visszatérítésére vonatkozó egységes szabályok hiányában a tagállamok az egyenérték?ség és a tényleges érvényesülés elvét tiszteletben tartva alkalmazhatják a nemzeti jogrendjükben meghatározott – különösen az elévülési id?re vonatkozó – eljárási szabályokat (2011. szeptember 8?i Q?Beef és Bosschaert ítélet, C?89/10 és C?96/10, EU:C:2011:555, 34. pont).

38 Annak megállapításához, hogy az egyenérték?ség elvét tiszteletben tartották?e, azt kell megvizsgálni, hogy az olyan elévülési szabályon kívül, mint amely az alapeljárásban szerepel, és amelyet a bels? jogban az uniós jog által a jogalanyok számára biztosított jogok védelmének biztosítását szolgáló keresetekre kell alkalmazni, van?e a nemzeti keresetekre alkalmazandó elévülési szabály, és hogy a tárgyukra és a lényeges elemeikre figyelemmel, a két elévülési szabály egymáshoz hasonlóan tekinthet?e (2010. április 15?i Barth ítélet, C?542/08, EU:C:2010:193, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

39 Így a lengyel kormány írásbeli észrevételeib?l és a Bíróság el?tti eljárás szóbeli szakasza során az adóhivatal igazgatójának az alapeljárás felperese által nem vitatott észrevételeib?l következik, hogy Lengyelországban az adótúlfizetés visszatérítése iránti kérelmekre ugyanazon szabályokat egységesen alkalmazzák olyan keresetek keretében, amelyek célja, hogy biztosítsák a bels? jogukban a jogalanyok uniós jogból ered? jogainak védelmét, illetve a nemzeti keresetekre. Mivel az adózás rendjér?l szóló törvény nem ír el? különös rendelkezést a egyik keresetre sem, úgy t?nik, hogy az adózás rendjér?l szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában el?írt elévülési szabály alkalmazandó mindkét keresetre.

40 Mivel ezen elévülési szabály ugyanúgy alkalmazandó mind a nemzeti keresetekre, mind pedig a jogalanyok uniós jogból ered? jogainak védelmére irányuló keresetekre, nem tekinthet?

ellentétesnek az egyenérték?ség elvével.

41 Ami a tényleges érvényesülés elvét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok felel?sége, hogy minden egyes esetben biztosítsák az uniós jog által garantált jogok hatékony védelmét, és hogy ezen elv megköveteli többek között, hogy a tagállamok adóhatóságai nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 8?i Q?Beef és Bosschaert ítélet, C?89/10 és C?96/10, EU:C:2011:555, 32. pont; 2017. szeptember 14?i The Trustees of the BT Pension Scheme ítélet, C?628/15, EU:C:2017:687, 59. pont).

42 A Bíróság a jogbiztonság érdekében elismerte az észszer? mértékben meghatározott jogveszt? jelleg? keresetindítási határid?k uniós joggal való összeegyeztethet?ségét, amely egyaránt védi az érdekeltet és az érintett közigazgatást, még akkor is, ha ezen id?szakok eltelte – meghatározásuknál fogva – az érvényesített igények teljes vagy részleges elutasítását eredményezi (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 8?i Q?Beef és Bosschaert ítélet, C?89/10 és C?96/10, EU:C:2011:555, 36. pont). Például a hároméves elévülési id?t (2010. április 15?i Barth ítélet, C?542/08, EU:C:2010:193, 28. pont) vagy a kétéves elévülési id?t (2011. december 15?i Banca Antoniana Popolare Veneta ítélet, C?427/10, EU:C:2011:844, 25. pont) a tényleges érvényesülés elvével összeegyeztethet?nek ítélte meg.

43 Így az adózás rendjér?l szóló törvény 70. cikkének 1. §-ában el?írt ötéves elévülési id?t ennél fogva f?szabály szerint összeegyeztethet?nek kell tekinteni a tényleges érvényesülés elvével, amennyiben olyan jelleg?, hogy lehet?vé teszi valamennyi, általában gondosan eljáró adóalany számára, hogy érvényesen hivatkozhasson az Unió jogrendjére alapított jogaira.

44 Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésben kimondott lojális együttm?ködés elvét illet?en meg kell állapítani, hogy ha a valamely, az adózás rendjér?l szóló nemzeti törvényben el?írt valamely elévülési szabály tiszteletben tartja az egyenérték?ség és a tényleges érvényesülés elvét, nem tekinthet? úgy, hogy sérti a lojális együttm?ködés elvét. Ugyanis e feltételek mellett nem állítható, hogy az érintett tagállam ezen elévülési szabályt alkalmazva veszélyezteti az Unió céljainak elérését.

45 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság szerint csak akkor ellentétes az uniós joggal, hogy valamely nemzeti hatóság kifogásként észszer? elévülési id? elteltére hivatkozzon, ha – magatartása okán – ? maga okozta a kereset benyújtásának elkészettségét, megfosztva ily módon az alapeljárás felperesét attól, hogy valamely uniós irányelv szerinti jogait a nemzeti bíróságok el?tt érvényesíthesse (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 8?i Q?Beef és Bosschaert ítélet, C?89/10 és C?96/10, EU:C:2011:555, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Vizsgálni kell tehát, hogy az olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, úgy kell?e tekinteni, hogy az adóalany nem tudta érvényesíteni jogait a nemzeti bíróságok el?tt.

47 E tekintetben annak érdekében, hogy amellet? érveljen, hogy megfosztották jogai gyakorlásának lehet?ségét?l, a Caterpillar egyrészt a Naczelny S?d Administracyjny (legfels?bb közigazgatási bíróság) egy olyan ítéletére, amely ügyben nem vett részt félként, másrészt pedig az adóellen?rzési hivatal igazgatója Caterpillarnak címzett tájékoztatására hivatkozik, amelyben az közli a 2005 decembere és 2006 decembere közötti id?szakot érint? adóellen?rzés lefolytatására vonatkozó szándékot.

48 A Bíróság el?tti eljárás szóbeli szakasza keretében a Caterpillar azt állította, hogy a lengyel legfels?bb közigazgatási bíróság egy rá nézve hátrányos ítéletének a közelg? adóellen?rzés

közlésével történ? tudomásszerzése alapozta meg azon döntését, hogy megfizeti az adóhatóságnak az adóhátralékoknak megfelel? összegeket. A Caterpillar meg volt gy?z?dve arról, hogy ezen összefüggésben „haszontalan” a lízingszerz?désekre vonatkozó biztosítási költségek után történ? héaaktivetés uniós joggal való összeegyeztethetlenségének vitatása.

49 Mindazonáltal azon szubjektív meggy?z?dés, hogy nem járhat el másként, mint a lízingszerz?désekre vonatkozó biztosítási költségek után történ? héa megfizetése, nem vehet? egy tekintet alá a másként történ? eljárás objektív lehetetlenségével.

50 A jelen esetben a Caterpillarnak ugyanis volt lehet?sége az adóhátralék megfizetésének megtagadására, mivel eredetileg úgy vélte, hogy ezen biztosítási költségek héamentesek, és keresetindítással vitathatta volna a fizetési meghagyást, vagy megfizethette volna az adóhátralékot, majd pedig az említett elévülési id?t betartva – a héairányelv rendelkezéseinek Bíróság által történ? értelmezését meg nem várva – a nemzeti bírósághoz fordulhatott volna a jogalap nélkül megfizetett összeg visszatérítése érdekében. Márpedig meg kell állapítani, hogy a Caterpillar ezen lehet?ségek egyikével sem élt.

51 Ebb?l következik, hogy a Bíróság 2013. január 17-i BG? Leasing ítéletének (C?224/11, EU:C:2013:15) kihirdetése, amely az elévülési id?nek az adózás rendjér?l szóló törvény 70. cikkének 1. §-a szerinti lejártát követ?en történt, nem teszi lehet?vé annak megállapítását, hogy az alapeljárás felperese nem érvényesíthette jogait e határid? lejártát megelőz?en.

52 A fenti megfontolások összességére tekintettel azt kell válaszolni az el?terjesztett kérdésre, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett egyenérték?ség és tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyr?l az alapügyben szó van, amely lehet?vé teszi a héatúlfizetés visszatérítése iránti kérelem elutasítását, ha e kérelmet az adóalany az ötéves elévülési id? lejártát követ?en nyújtja be, jóllehet a Bíróságnak az említett határid? lejártát követ?en kihirdetett valamely ítéletéb?l az következik, hogy az említett visszatérítés iránti kérelem tárgyát képez? héafizetés jogalap nélkül történt.

A költségekr?l

53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következ?képpen határozott:

Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett egyenérték?ség és tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyr?l az alapügyben szó van, amely lehet?vé teszi a hozzáadottértékadó? (héa?) túlfizetés visszatérítése iránti kérelem elutasítását, ha e kérelmet az adóalany az ötéves elévülési id? lejártát követ?en nyújtja be, jóllehet a Bíróságnak az említett határid? lejártát követ?en kihirdetett valamely ítéletéb?l az következik, hogy az említett visszatérítés iránti kérelem tárgyát képez? héafizetés jogalap nélkül történt.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: lengyel.